

Μοῦ τρέχουνε τὰ σάλια 'ς τὰ γιομάτα
 Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. 2) 'Ὡς ναυτ. ὄρος, πλησιεστίως,
 ὁρίως, μὲ στροφὴν τοῦ πλοίου πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀ-
 νέμου "Ἀνδρ. Θράκ. (Ἐπιβάτ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μεγίστ.
 Προπ. (Κύζ.) Σύμ. — Ν.Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 128
 Α.Μαμμέλ., Σκοπ., 63 Α.Παπαδιαμ., Χριστούγ. τεμπέ-
 η, 118 — Λεξ. Δημητρ.: «'Ἄλλ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ νᾶ
 συμπλέωσι δύο ἱστιοφόρα εἶναι δύσκολον πρᾶγμα, διότι ἐνῶ
 ἐν εὐρίσκει τὸν ἀνεμον δευτερόπρυμνα ἢ πηδαλιουχεῖ γε-
 μᾶτα ἢ κάμνει βόλτες, τὸ ἄλλο πέφτει εἰς καραντί» Α.Πα-
 παδιαμ., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Τὸ καράβι ἔτρεχε 'ς τὰ γεμάτα
 τὸ πλοῖον ἔπλεε πλησίον, ταχέως) "Ἀνδρ. Ἐλα γεμά-
 τα (στρέψον τὸ πλοῖον πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου) Μεγίστ.
 Ἀντίθ. φρ. Ἐλα ὄρτσα. Ἀρμενίζω γεμάτα (πλέω πλη-
 σίστιος) Λεξ. Βυζ. || Ἄσμ.

"Ὀρτσα νὰ πάω, χάνομαι γεμάτα, δὲ γλυτώνω,
 καὶ νὰ τὸ ρίξω 'ς τὴ στεριά, πάλι τὸ μετανοιώνω
 Κρήτ.

"Ὀρτσα μιὰ κ' ἔλα γιομάτα | γιὰ-τ-αὐτὴ τὴ μαυρομάτα
 Ἐπιβάτ.—Ποίημ.

Σὰν κάτι μαγικὸ | γεμάτα κατεβαίνει
 καράβι Ἑλληνικὸ
 Α.Μαμμέλ., ἐνθ' ἄν.

γεματάκι τό, ἀμάρτ. γιοματάκι Πελοπν. (Λιγούρ.) —
 Χ.Χρηστοβασ., Διαγων., 31 Διηγ. στάνης, 63 γιοματάκ'
 Εὔβ. ("Ἀκρ.) γιουματάκ' Εὔβ. (Στρόπον.) γιουματάκ'
 Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γιοματάτσι Εὔβ.
 (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

1) Τὸ μεταξὺ ὀγδόης καὶ ἐνάτης πρωινῆς ὥρας λαμβανό-
 μενον φαγητὸν Εὔβ. (Κάρυστ.) Στερελλ. (Ὑπάτ.). Συνών.
 γέμα 3. 2) Γέμα 4, ὁ ἰδ., Εὔβ. ("Ἀκρ. Κάρυστ. Στρόπον.)
 Πελοπν. (Λιγούρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)
 — Χ.Χρηστοβασ., ἐνθ' ἄν.: Θά'ρθου τοῦ γιουματάκ' Ὑπάτ.
 Θά εἴμ' ἰκεῖ ἀπ'αὐτὸν τοῦ γιουματάκ' Αἰτωλ. Τὸ γιοματάκι
 ξεκινήσαμε τὸ λείψανο γιὰ τὸ ρημοκκλήσι Χ.Χρηστοβασ.,
 Διηγ. στάνης, ἐνθ' ἄν.

γεματάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γιοματάρη Πελοπν. ('Ἀ-
 ρεόπ. Γέρμ. Κίτ. Οἰτυλ.) Οὐδ. γεματάρη Ἴος Σίκιν. — Εἰ-
 κονογρ. Ἑλλάδ. 3, 162 Γ.Χατζιδ., Γλωσσ. Μελέτ., 219
 γιοματάρη σύνθηθ. γιουματάρ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
 -άρης, δι' ἣν ἰδ. -άρις.

1) Ὁ ἔχων τι εἰς πλησμονὴν Πελοπν. ('Ἀρεόπ. Γέρμ. Κίτ.
 Οἰτυλ.): Γιοματάρης εἶναι οἱ ἐλιές (τὰ ἐλαιόδενδρα εἶναι
 πλήρη καρποῦ) Γέρμ. 2) Τὸ πλήρες ἀνέμου ἀνοικτὸν ἱστίον
 τοῦ μύλου Ἴος Σίκιν. : Τά'χω γεματάρη τὰ παννιά, ὅταν
 δὲ φυσᾷ πολὺ Σίκιν. Γεματάρη παννιά Ἴος. 3) Τὸ οὐδ.
 καὶ ὡς οὗς. α) Τὸ πλήρες οἴνου βαρέλιον πολλαχ. : Θέλου
 ἄμ-μοῦ βάλλης κρασί' πὸ τὸ γιοματάρη Εὔβ. (Κουρ.) Ἀνοιξα
 τὸ γιοματάρη Μέγαρ. Πιάσε μας ἀπὸ τὸ γιοματάρη Πελοπν.
 ('Ἀρκαδ.) Ἐπιασα κρασί' ἀπ' τοῦ γιουματάρ' σήμερα Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ.) Τὰ βαγένια, κατακάθαρα πιά, περιμένουν 'ς τὸ
 βαγεναρειὸ τὸν καινούριο μούστο. Ὑστερα ἀπὸ λίγο θὰ τὰ
 λένε γιοματάρη Δ.Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 329. α' Αφοῦ
 στεριεύσῃ τὸ ἐν βαρέλιον, ἀνοίγεται ἄλλο γιοματάρη Δ.Λου-
 κόπ., Αἰτωλ. οἰκῆσ., 83. β) Συνεκδ., ὁ ἐκ νεωστὶ ἀνοιχθέντος
 βαρέλιου λαμβανόμενος οἶνος σύνθηθ.: Τώρα ἀνοιξε τὸ βαρέλι
 κ' ἔχει ἓνα γιοματάρη πὺ τρανεύεται μιὰ χαρά. Πᾶμε 'ς
 τὴν ταβέρνα τῆς γειτονιάς' ἔχει ἓνα καλὸ γιοματάρη. Χθὲς

τὸ βράδυ ἤπιαμε ἓνα γιοματάρη σύνθηθ. Ἀκόμα εἶναι γιο-
 ματάρη, γι' αὐτὸ δὲν τὸ 'χει πιάσει τὸ ρετσίνι Πελοπν.
 ('Ερμιόν.) Πήγαιν' ἓνα βοτσί' γιοματάρ' (βοτσί' = δο-
 χεῖον οἴνου) Λευκ. || Ἄσμ.

Τὸ κρασί τὸ γιοματάρη | κάμνει γέρο παλ-ληκάρη
 Εὔβ. (Κουρ.) — Ποίημ.

Καταραμένε κάπελα καὶ κλέφτη ταβερνιάρη,
 τί τὸ νερώνεις τὸ κρασί καὶ πίνω ἀπ' τὸ ξανθὸ
 καὶ πίνω κι' ἀπ' τὸ κόκκινο κι' ἀπὸ τὸ γιοματάρη
 κι' ἀπὸ τὸ σῶσμα τὸ τραχύ, πίνω καὶ δὲ μεθῶ;

Ι.Πολέμ., Παλ. βιολ., 74. Ἀντίθ. καμούσι, σῶσμα.

γεματάρω ἀμάρτ. γιοματάρω Κρήτ. — Α.Κριάρ., Κρητ.
 ἄσμ., 311 γιοματάρω Κρήτ. (Κίς. Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ γεματίζω διὰ μετασχηματισμὸν πρὸς τινα ἄλλα
 εἰς-άρω, οἶον κολατσίζω-κολατσάρω. Ἰδ. Γ.Χατζιδ.,
 Ἀκαδ. Ἀναγν. 3, 122 Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσα-
 λον. 1 (1927), 30.

1) Τρώγω τὸ μεσημβρινὸν φαγητὸν, γευματίζω Κρήτ.
 (Κίς. Σέλιν.) : Ἄσμ.

Ὁ δάσκαλος τὸ σκόλασε, νὰ πᾶ' νὰ γιοματσάρη.

Συνών. γεματίζω 1. 2) Τρώγω τὸ ἀπογευματινὸν φαγη-
 τὸν Α.Κριάρ., ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Καθίζουνε γιὰ νὰ γευτοῦν καὶ γιὰ νὰ γιοματάρουν.

γεματεσινὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. γιοματεσινὸς Πελοπν. (Μα-
 ζαίικ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γεμάτι ἀναλογικῶς πρὸς τὸ χθεσινός.

Ὁ τοῦ ἀπογεύματος τῆς προηγουμένης ἡμέρας : Γάλα γιο-
 ματεσινό.

γεματήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γιουματήσιος Μακεδ. (Βόιον).
 Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος.
 Ὁ πρωινός : Τοῦ τ'ρόγαλον τοῦ βραδ'νο κί τοῦ γιουματή-
 σον τὰ σμείγουγι τὰ δύο μαζί.

γεμάτι τό, ἀμάρτ. γιομάτσι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα κατὰ τύπον ὑποκορ.

Ἡ περὶ τὴν δεκάτην πρωινὴν ὥρα : Ἄσμ.

Ὁ Χάρος σὰ δ' ἀγροίκησε, | πολὺ τοῦ βαραιοφάνηκε
 κι' ὡς τὸ γιομάτσι τὸ καλὸ | ἐπῆρε τοὺς ἐννιά ἀδερφοὺς
 καὶ μέσα 'ς τὸ κοδόβραδο | ἐπῆρε καὶ τὸ Γωσταδῆ
 (ἐκ μοιρολ.) Μάν.

Μέσ' 'ς τὸ γιομάτσι τὸ καλὸ | ἦρθ' ὁ καλὸ μου πεθερός
 (ἐκ μοιρολ.) Κίτ.

γεματιά ἡ, ἀμάρτ. γιοματιά Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γεμάτι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ γεύματος : Ἐχω νὰ κλα-
 δέψω ἀκόμη μιὰ γιοματιά.

γεματίζω Δαρδαν. Θράκ. (Καλαμ.) Ἰκαρ. Πόντ. ('Οφ.)
 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. γεματίζου Θράκ. (Καλ-
 λίπ.) Λῆμν. Μακεδ. (Βόιον Γκιουβ.) γεματίζ-ζω Κῶς Ρόδ.
 Σύμ. ἔματιζω Νάξ. ('Απύρανθ.) Χάλκ. γιοματίζω σύνθηθ.
 γιοματίζου Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Βρύσ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Πελοπν.
 (Κίτ. Μάν.) γιουματίζου Ἀλόνν. Εὔβ. (Στρόπον.) Ἡπ.
 Θεσσ. ('Αργιθ. Καλαμπάκ.) Ἰμβρ. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον
 Γρεβεν. Δῖον Δρυμ. Θεσσαλον. Καστορ. Καταφύγ. Λιτόχ.
 Σιάτ. Σισάν. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.
 Ἀχυρ. Ναύπακτ. Τριχων.) γεματῶ Ρόδ. γιματάου Ἡπ.
 γιοματάου Ἡπ. (Τσαμαντ.) γιουματάου Ἡπ. Ζαγόρ. κ.ά.)

Στερελλ. (Γραν.) γιοματίζω 'μα Τσακων. (Χαβουτσ.) — Λεξ. 'Ηπίτ.

Τὸ Βυζαντ. γεματίζω, δ' ἐκ τοῦ ἀρχ. γευματίζω. 'Ο τύπ. γιοματίζω καὶ παρὰ Δουκ. Πβ. καὶ Μαχαιρ. 1, 406 (ἐκδ. R. Dawkins) «καὶ ἤλθαν καὶ ἐγιομάτισαν».

Α) 'Αμτβ. 1) Τρώγω τὸ μεσημβρινὸν φαγητόν, ἀριστῶ σὺνηθ. καὶ Πόντ. ('Οφ.): *Εἶναι μεσημέρι, πᾶμε νὰ γιοματίσουμε σὺνηθ. Γιουματίζον τῶρα, δὲν ἔρχουμι Στερελλ. ('Αχυρ.)* Θὰ γιοματίσ' σ' ἱμᾶς Μακεδ. (Βλάστ.) *Γιοματίζαμαν τῶπα ἔς τὴ βρυσούλα καὶ πίναμαν καὶ κρύο νερό 'Ηπ. (Μαργαρ.)* Ἔχω τὴν εὐχαρίστηση τὴν Κυριακὴ νὰ γιοματίσουμε μαζὶ ἔς τὸ παλάτι (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. *Τὸ μεσημέρι γιομάτισα φαῖ ξαιρετικὸ Κέρκ. Οὔτε γιὰ νὰ γιοματίσωμε δὲν ἐβγάλαμε ψάρια 'Ερεικ. Ἀλλά ξε γνώμη, νὰ περιμένουν, μιὰ κ' ἦταν μεσημέρι, μὴ φανῇ νὰ γιοματίσῃ Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογραφ. 1, 15 || Φρ. Καλῶς τὰ γιοματῶτε (χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς γευματίζοντας) 'Ηπ. Ν' ἀναστενάξῃ νὰ δειπνήσῃ/νὰ κλαίῃ νὰ γιοματίζῃ! (ἀρὰ) 'Ηπ. || Παροιμ. Ποιὸς γελάει καὶ γεματάει, | δὲν εὐρίσκει νὰ δειπνήσῃ (ὁ ἐπιτυχάνων τι δι' ἀπάτης κατὰ πρῶτην φοράν, δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦτο διὰ δευτέραν) 'Ηπ. Μὲ γέλασες καὶ δειπνήσες, μὰ δὲ θὰ γιοματίσῃς (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν. (Πάτρ.) *Τοῦ φέμα ἃ γιοματίσ', δὲ δειπνᾷ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μακεδ. (Καταφύγ.)* Εἰπες φέματα καὶ γιομάτισες, θὰ εἴπῃς ἀλήθεια καὶ δὲ θὰ δειπνήσῃς (οἱ ψεῦσται καὶ ἀλήθειαν λέγοντες δὲν γίνονται πιστευτοὶ) Πελοπν. 'Ο ἀναργος καὶ ὁ γλήγορος ἀντάμα γιοματοῦνε (ὁ σπεύδων κουράζεται ταχέως καὶ φθάνει εἰς τὸ τέρμα συγχρόνως μὲ τὸν βραδέως, ἀλλὰ κανονικῶς βαδίζοντα) 'Ηπ. (Τσαμαντ.) Οὐ οὐκνὸς καὶ γλήγορος ἀντάμα γιοματίζ' γι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Τριχων.) 'Οποῖος γιοματίζει ἔς τὸ σπῖτι του, δειπνάει ἔς τὸ χωράφι (ὁ φυγόπονος μεταμελεῖται καὶ ζημιοῦται) Ι.Βενιζέλ., Παροιμ.², 206, 428 || 'Ασμ.*

'Ο δάσκαλος τὸ σκόλασε νὰ πᾶ' νὰ γιοματίσῃ Θράκ. (Καλλιπ.)

Πᾶρε κ' ἐμέ, λεβέντη μου, πᾶρε κ' ἐμέ κοντά σου, νὰ φτειάσω δειπνο νὰ δειπνᾷς, γιόμα νὰ γιοματίζῃς Μακεδ. (Φλόρ.)

Τὸ ζάχαρη γιομάτιζαν, τὸ μόσκο δειλινοῦσαν Θεσσ. (Λάρ.)

'Σ τίς Σέρρις ἐπρογεύουνταν, ἔς τὴ Λάρ'θα γιοματίζει, ἔς τὰ ἔρρημα τὰ Γιάρρινα βουλευέται νὰ δειπνήσῃ Μακεδ. (Χαλκιδ.) — Ποίημ.

Καὶ γιοματίζαμε τυρόπιττα | καὶ δειλινίζαμε μπλονγούρι καὶ πίναμε καὶ τὸ χρονίτικο | κρασί μὲ τὸ παγούρι Σ.Σκίπ., 'Απέθαντ., 122. 'Η σημ. καὶ παρὰ Μαχαιρ. 1, 636 (ἐκδ. R. Dawkins) «ἐπῆρεν τὸ φουσσᾶτον καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Παλαμίδαν κ' ἐκεῖ ἐγιομάτισεν καὶ ἀπόγειομαν ἐπῆγεν εἰς τὸν Λιμνάτην». Συνών. ἀπογεματίζω (Ι), γεματάρω 1, μεσημεριάζω. 2) Προγευματίζω Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Βρύς.) 'Ικαρ. Μακεδ. ('Αβδέλλ. Δῖον) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Ἔγινε γιόμα, γιομάτισε Βρύς. Ἐλᾶτε νὰ γιοματίσωμε, ἐσηκώθη ὁ ἥλιος Κίτ. 3) 'Απροσ., γίνεται μεσημβρία Σαμοθρ. Στερελλ. (Γραν.): *Γιουμάτ'σι, καὶ ἀκόμα δὲ νοιώσα (ἔγινε μεσημέρι καὶ ἀκόμη δὲν ἐξύπνησα) Σαμοθρ.*

Β) Μετβ. 1) 'Οδηγῶ τὰ ποίμνια ὑπὸ σκιάν, ἵνα παρέλθῃ ὁ καύσων τῆς μεσημβρίας Πελοπν. (Μεσσ.): *Θὰ δὰ γιοματίσω ἀποκάτου ἔς τὸ δέδρο τὰ πρόβατα. Συνών. μεσημεριάζω, ξεγεματίζω, ξεμεσημεριάζω, σταλίζω. 2) Ἀμέλγω τὰ πρόβατα κατὰ τὴν μεσημβρίαν Θεσσ. (Καλαμπάκ.):* Ἀποὺ τὸν Αὐγουστου καὶ πέρα τὰ γιοματίζουσι τὰ πρόβατα. β) 'Α-

μέλγω τὰ πρόβατα κατὰ τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας χρόνον, συνήθως μεταξὺ ἐνάτης καὶ δεκάτης πρωινῆς ὥρας Εὐβ. (Στρώπον.) 3) Δοκιμάζω τὴν γεῦσιν πράγματός τινος, γεύομαι τινος Θράκ. (Καλαμ.) Κρήτ. Λήμν. Νάξ. ('Απύρανθ.) Πόντ. ('Οφ.) Ρόδ. Σύμ. Χάλκ. : *Δὲ γεμάτ'σα φωμί δυὸ μέρες Καλαμ. Γέμ'σι οὐ κόσμους σταφύλια, καὶ μεῖς μῆτι τὰ γιοματίσαμε Λήμν. Μόνου π'τὰ γιμάτ'σα τὰ γράμματα Λήμν. Γεμάτισέ το τὸ φαῖ, ἂν εἶναι γαλὸ ἔς τὸ ἄλλας Ρόδ. Τὸ σταφύλ-λᾶιν ἔν δὲ γεματίσαμε φ-φέτι αὐτόθ. Γεμάτισο τὴ μαερεία καὶ τέρ' νὰ μ' ἔν' ἄλυκὸ (δοκίμασε τὸ μαγειρευόμενον φαγητόν καὶ κοίταξε μήπως εἶναι ἄλμυρόν) 'Οφ. Δὲ δὰ τρώω καθόλου τὰ χόρτα, δὲ δὰ ἔματίζω Ἀπύρανθ. Ἐφάτετέ το τὸ γλυκὸ καὶ δὲ δὲ ἔματίσα ὥ (ὥ=ἐγὼ) αὐτόθ. Μὴ γεμάτισέ-μάς το (οὔτε χάριν δοκιμῆς μᾶς τὸ προσέφερε) Σύμ. Ἐναμ βοῦ'ν' ἔνα σ-σῦκον ἐφέτι ἔμ-μοῦ τὸ γεμάτισες (οὔτε ἔνα σῦκον δὲν μοῦ ἔδωσες ἐφέτος νὰ τὸ δοκιμάσω) Κῶς || Φρ. Δὲ γεμάτισα (δὲν ἐδοκίμασα) Κρήτ. || 'Ασμ.*

'Απὸ δὰ ψὲς τὸ κολατισὶ ὥς σήμερο τὸ γιόμα δροσιὰ δὲν ἐγιομάτισε τὸ θλιβερό μου στόμα Κρήτ.

Πᾶει νὰ τὸ ἔματίσῃ | κ' ἐλησμόνησε ν' ἀφήσῃ (ἐνν. τὸ κρασί) Ἀπύρανθ. 'Η σημ. καὶ παρὰ Φωσκόλ., Φορτουν. πρᾶξ. Α στ. 90 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ. σ. 45) «κ' ἤστεκα καὶ ἀναλείχουμου κ' ἤθελα ν' ἀρχινίσω | νὰ τὴ φκαιρέσω, μ' ἄληθῶς πρίχου τσι γεματίσω» (ἐνν. τίς μακαρόνες).

γεμάτισμα τό, ἀμάρτ. γιομάτισμα Πελοπν. (Πιάν. Μεσσ.) γιοματ'σμα Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

'Εκ τοῦ ρ. γεματίζω.

1) 'Η κατὰ τὴν μεσημβρίαν παραμονὴ τῶν προβάτων εἰς σκιερὸν τόπον Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. μεσημερίασμα, ξεμεσημερίασμα, στάλος. 2) Τὸ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἄμελγμα τῶν προβάτων Θεσσ. (Καλαμπάκ.): *Τὰ πρόβατα τῶρα θέλουν γιοματ'σμα. 3) Τὸ πρωινὸν ἄμελγμα τῶν προβάτων Πελοπν. (Πιάν.)*

γεματοπούλο τό, ἀμάρτ. γιοματοπούλο 'Ηπ. (Δρόπ.) — Νουμάς 393, 7 γιματοπ'λου Μακεδ. (Βελβ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γεμάτι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-πουλο.

1) 'Ο πρὸ τοῦ γεμᾶτος χρόνος 'Ηπ. (Δρόπ.) Μακεδ. (Βελβ.): *Εἶναι γιοματοπούλο ἀκόμα, ἃς προγενοῦμε λίγο Δρόπ. 2) Τὸ ἀπόγευμα 'Ηπ. — Νουμάς, ἐνθ' ἂν. : Γύρισε τὸ γιοματοπούλο μὲ δυὸ παλιῆς εἰκόνες Νουμάς, ἐνθ' ἂν. Συνών. ἀπογεματάκι.*

γεμᾶτος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. ('Αμισ. 'Ινέπ. Οἶν.) γιμᾶτους βόρ. ιδιώμ. γεμᾶντος Χίος (Πυργ.) ζεμᾶτος Σίκιν. δεμᾶτος Χάλκ. ἔματος Κάλυμν. Κάρπ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Χάλκ. γιομᾶτος κοιν. γιομαῖτους βόρ. ιδιώμ. γιομᾶτο Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Καππ. (Φλογ.) γιομᾶτε Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.) γιομᾶο Ἀπουλ. (Κοριλ. Τσολλῖν.) γομᾶτο Ἀπουλ. (Στερνατ.) γομᾶο Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Μελπιν.) κομᾶο Ἀπουλ. (Κοριλ.) Θηλ. γιομάτα Τσακων. (Μέλαν.) Οὐδ. γιομάκιου Τσακων. (Μέλαν.) Συγκριτ. γεματύτερος ἐνιαχ. γιοματύτερος Πελοπν. ('Αρκαδ. Βούρβουρ. Γαργαλ. Καλάβρυτ. Κίτ. Κυνοῦρ. Οἶν.) γιοματωτίτους Μακεδ. (Βλάστ.) γιοματούτερε Τσακων. (Μέλαν.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γεμᾶτος. 'Ο ἤδη Βυζαντ. τύπ. γιομᾶτος διὰ τὴν τροπὴν τοῦ γ εἰς j προτοῦ τὸ ἀρχαῖον φωνῆεν ε τραπῇ εἰς ο διὰ τὸ παρακείμενον χειλικόν. 'Ιδ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 183. 2, 280 καὶ Ἀθηνᾶ 24 (1912), 23.

